

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 1:

»Hvordan vil ministeren sikre, at flytningen af en straffesag fra en byret til en anden ikke medfører ekstraudgifter for den tiltalte, dennes forsvarer og eventuelle vidner?«

Svar:

Forslaget til en ny bestemmelse i retsplejelovens § 702, stk. 2, giver mulighed for, at en straffesag kan flyttes til en anden byret i nævningekredsen eller, hvis omstændighederne taler for det, til en præsidentret i landsretskredsen.

I bemærkningerne til lovforslaget og i Retsplejerådets betænkning er det forudsat, at der ved afgørelsen om flytning bl.a. må tages hensyn til, om sagens parter m.v. pålægges en belastende rejseaktivitet.

Overflytning må på den baggrund typisk forventes at blive anvendt i tilfælde, hvor der ikke for sagens parter er tale om større rejseafstand af betydning.

I praksis vil overflytningen også i nogle tilfælde betyde, at rejseafstanden til f.eks. naboets retskreds bliver mindre end afstanden til det oprindelige værneting, der i alvorligere sager er fastsat ud fra gerningsstedet og ikke tiltaltes bopæl.

En flytning vil dog i nogle tilfælde kunne medføre en mærkbar belastning med hensyn til rejseaktivitet for sagens parter. Det gælder f.eks. ved flytning af en sag, der hører hjemme ved retten i Rønne på Bornholm, idet en sådan sag kun vil kunne flyttes til en præsidentret i Østre Landsretskreds f.eks. Københavns Byret eller retten i Roskilde.

I sådanne tilfælde vil det formentlig i stedet blive foretrukket at besikke en rejsedommer til behandling af sagen ved det oprindelige værneting.

I øvrigt vil vidners rejseudgifter, hotelophold m.v. blive dækket af retten, jf. reglerne i bekendtgørelse nr. 712 af 17. november 1987 om ydelser til lægdommere og vidner m.v. Retten

kan efter reglerne i denne bekendtgørelse også tillægge vidnet en særlig godtgørelse for andre udgifter eller tab.

En beskikket forsvarer modtager vederlag fra statskassen, herunder godtgørelse for rejseudgifter, jf. retsplejelovens § 741, stk. 1. Forsvareren vil således normalt også kunne få dækket ekstraudgifter som følge af sagens flytning til en anden ret.

Tiltalte må derimod som udgangspunkt selv afholde udgifter ved fremmøde i retten, herunder til transport. Er den pågældende varetaget fængslet, afholdes udgifterne dog af det offentlige. Det samme gælder, hvis den tiltalte frifindes, jf. retsplejelovens § 1010, stk. 2.

Det påhviler som udgangspunkt tiltalte, hvis denne findes skyldig, at erstatte det offentlige de udgifter, der er medgået til sagens behandling, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1.

Hvis omkostningerne i sagen er væsentlig forøget som følge af flytning af sagen til en anden ret, vil der dog kunne være grundlag for at nedsætte det beløb, som tiltalte skal erstatte det offentlige efter bestemmelsen i retsplejelovens § 1008, stk. 4, 2. pkt. Ifølge denne bestemmelse kan retten begrænse omkostningsansvaret, når den finder, at dette ellers vil komme til at stå i åbenbart misforhold til domfældtes skyld og vilkår.

Det er således muligt for retten ved fastsættelsen af de sagsomkostninger, som skal afholdes af tiltalte, at tage hensyn til en eventuel forøgelse af tiltaltes udgifter som følge af sagens flytning.

Afgørende er imidlertid, at der i praksis i almindelighed ikke ved overflytning af en sag vil blive tale om en længere rejseafstand af betydning og dermed heller ikke om øgede omkostninger for tiltalte eller for staten til forsvareren og eventuelle vidner.

Spørgsmål nr. 2:

»Vil ministeren sikre, at der i tilfælde af flytning af en straffesag gives en udførlig og skrift-